ANUL XXIV Nr. 297 — 4 PAGINI 500 LEI — Taxa Poștală plătită în numerar Conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. cu Nr. 84.146/945 — Luni 30 Decembrie 1946

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREȘTI

TELEFOANE: Direcția 6.13.65; Secretariatul 5.91.86; Administrația 5.91.86; Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcție

ABONAMENTE 3 LUNI: Particulari . . . 30.000 lei; Autorități, instituții și Cluburi . . . 60.000 „

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Administrator Delegat: Al. Ilescu Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938

IN JURUL UNEI DECIZII...

Sărbătorile Crăciunului au determinat o întrerupere a activității cotidiane și din această cauză nu am putut insista din timp asupra unui caz care a scos din lista campionilor pugiliști sindicaliști, pe unul dintre cei mai autorizați exponenți ai amatorismului.

In finalele campionatelor de cari pomenim, finale ce au avut loc exact acum o săptămână, Nicolae Buză a întâlnit, pentru titlul categoriei cocoș, pe Ion Tudorache, un element cu reale însușiri fizice dar nu prea bun prieten cu technica pugilistă.

Intr'un match mult gustat de cunoscători, cel dintâi a condus cu autoritate în primele două reprize, a fost net superior în primul compartiment al celei de a treia, a căzut apoi la podea pentru 8 secunde și — reluând lupta — a făcut viață grea adversarului.

După consumarea celor trei reprize regulamentare juriul partidei a declarat învingător la puncte — și campion — pe Tudorache.

Nu găsim că „învingătorul" ar putea deveni un element de primă mărime și că „victoria" ce i s'a acordat ar corespunde unui stimulent. Dar nici nu putem considera că juriul unei dispute pugilistice are dreptul să treacă peste evidențe și să declare campion pe un om care nu a reușit decât o partidă modestă în compania unui „învins" cu multe drepturi la apel.

Decizia pronunțată Duminica trecută în defavoarea lui Buză reactualizează insuficiența pregătirii oficialilor noștri cari nu știu să-și dozeze punctajul și — mai regretabil — nu au bagajul cunoștințelor lor, sistemul fragmentării reprizelor în atâtea compartimente câte faze deosebite le caracterizează.

Ca să fim pe înțelesul tuturor, vom arăta că insuficiența judecătorilor s'a produs în repriza ultimă, atunci când Buză nu mai putea pierde decât prin k. o. Cu toate acestea Tudorache a câștigat — după opinia judecătorilor — la puncte.

Regretăm că nu suntem în asentimentul d-lor cari au oficiat — cu acel prilej — în calitate de judecători, dar nici nu vom omite să ne declarăm cu totul contra părerilor lor. Căci, în matchul cu Tudorache, Nicolae Buză a condus cu autoritate în primele două reprize, a dominat la începutul celei de a treia, a căzut după aceia pe urma unei lovituri nefericite pentru ei, pentruca la sfârșit el să fie cel care dicta în luptă.

Cum au drămuit lucrurile doi dintre judecători — cel de al treilea a fost în notă justă — nu suntem în măsură să precizăm. Cert este însă că ei au greșit și că au avut majoritatea în pronunțarea unui verdict ireal.

Dar, criticile neînsoțite de argumente convingătoare nu au nici un rost și de aceia ne vom expune părerea bazată pe calcule indestructibile.

Credem că suntem în asentimentul tuturor când pretindem că Buză a condus net în primele două reprize. El a cucerit deci, în aceste compartimente, minimum două puncte. In cea de a treia repriză „învinsul" a dominat mai mult de jumătate și, ca atare el trebuia creditat cu un avantaj de un punct După aceia a fost trimis la podea pentru 8 secunde. Faptul asigura o-sigura omului rămas în picioare trei puncte cari, în realitate, erau două întrucât Buză marcase un avantaj de un punct. Ridicându-se, învinversarului și acest lucru trebuia trasul s'a arătat din nou superior adus printr'un alt punct în avantajul său

Din acest simplu calcul rezultă că Tudorache nu a câștigat decât un singur punct care să-i asigure victoria. Această simplă socoteală nu a intrat în aptitudinile judecătorilor matchului cari nu au înțeles nici până acum că fiecare repriză a unei întâlniri trebue considerată drept un match întreg.

Ion Dumitrescu

(Continuare în pag. 3-a)

La „1" primul match de hockey...

...dar la Miercurea Ciuc

„Ciocanul" se deplasează în Ardeal. — Echipă de hockey la Buhuși — Azi antrenament la Cișmigiu

— „NU MAI AVEM TIMP DE PIERDUT", a exclamat eri d. ministru Gh. Vântu, Președintele Federației de hockey, ascultând raportul membrilor comitetului federal asupra situației terenurilor.

Intr'adevăr, în București, mercurul termometrului oscilează între + 2 grade și — 5 grade. Nici trei ore pe noapte, argintul viu nu stăpânește un singur punct al termometrului. Degeaba a fost stropit terenul Venus și tot de pomană a fost tot efortul depus.

Ghiața nu s'a așezat în strat gros și eri dimineață, când d. ministru Vântu, a inspectat terenul, nu se putea patina.

ANTRENAMENT LA CIȘMIGIU

Jucătorii au alergat la Cișmigiu și au făcut acolo antrenament. Flamaropol, Sadowski, Tomovici, Tulceanu și mulți alții au patinat de zor, iar azi dimineață, când dvs. cetiți aceste rânduri, toți jucătorii sunt pe ghiață și lucrează cu seriozitate.

Eri, în cabinetul d-lui ministru Vântu, examinându-se situația, s'au luat măsuri imediate.

EFECTIVUL PENTRU MIERCUREA CIUC

Astfel, de Anul Nou, jucătorii bucureșteni vor juca la Miercurea Ciuc. Vor avea loc două matchuri, la 1 și 2 Ianuarie, cu echipa locală.

Bucureștenii vor pleca Marți 31 Decembrie, la ora 7, cu o mașină mare. Vor face deplasarea următorii:

Dron
Anastasiu, Fl. Popescu.
Sadowski, Tomovici
Flamaropol, Dlugoș, Racoviță.
Fană, Amirovici, Petrovici.
Tănase, Panenka, Zografi, Wannieck.

Deasemenea, va pleca arbitrul Hușan.

LA CIUC E GHIAȚA!

Aseară, a avut loc o convorbire telefonică cu Miercurea Ciuc. D. Francisc Cizar, delegatul local, a comunicat că ghiața este excelentă iar locuitorii așteaptă cu interes sosirea bucureșenilor.

UN TELEFON DELA BUHUȘI

Eri, a chemat la telefon d. Ego unMteanu, dela Textila-Buhuși. După cum se știe, la Buhuși, s'a înființat o echipă, și cum temperatura e scăzută, s'a amenajat un patinoar.

Clubul Textila a cerut înscrierea în campionatul național și a mai cerut organizarea acestor campionate la Buhuși.

CPT. ȘTEFAN TOMOVICI, DELEGATUL RESORTULUI MILITAR

Eri a venit la Federație o adresă prin care căpitanul Ștefan Tomovici,

D. Ego Munteanu a anunțat că jucătorii săi au început antrenamentele și că la Iași este deasemenea o echipă de hockey care lucrează intens.

a fost numit delegat al resortului militar, în Federația de hockey.

Căpitanul Ștefan Tomovici, din Jandarmerie, e una și aceiași persoană cu jucătorul cu același nume.

DANEZII SUNT CEI MAI BUNI FOOTBALLIȘTI DE PE CONTINENT

...crede d. Birrell, managerul Chelsei

Clubul londonez este dispus să joace împotriva unei formații românești

Continuăm azi publicarea interview-ului luat de corespondentul nostru la Londra, d-lui Birrell, managerul clubului Chelsea.

— După cum arată cifrele, Chelsea este cea mai populară echipă londoneză. Care este cauza?

— In primul rând, poziția geografică favorabilă și accesibilitatea terenului. Apoi, adaogă d. Birrell surâzând echipa are fără îndoială un „charme" un „glamour" specific.

— Chelsea posedă mai multe vedete decât oricare altă echipă și totuși poziția clubului în clasament nu este prea bună. De ce?

Se caută un fundaș...

— La reînceperea campionatului în condiții normale noi am fost cu totul nepregătiți, căci jucătorii noștri dinainte de războiu se risipiseră. Deaceea am fost nevoiți să cheltuim vre-o 30.000 lire pentru formarea unui cadru în jurul căruia trebuia să ne construim echipa. Jucători de clasa mare sunt însă greu de găsit și cluburile nu sunt dispuse să-și vândă elementele valoroase. Echipa mea este încă desechilibrată, sau mai bine zis are puncte slabe. Ne lipsește un fundaș de stânga și două extreme.

— Dar finanțele? Sunteți satisfăcuți?

— Desigur, fără îndoială suntem într'o situație mult mai bună decât majoritatea cluburilor.

Declinul soccerului englez

— Credeți că nivelul footballului englez a scăzut față de perioada dinainte de războiu?

— Evident, căci am pierdut 7 ani. Jucătorii tineri, plecați în războiu, nu și-au putut face stagiul de pregătire și nu au avut ocazia să se formeze. Așa se face că ne lipsesc jucătorii care în mod normal ar fi fost rezultatul „producției" soccerului autohton.

Un reportaj de AL. HAMBURGER Corespondentul nostru la Londra

— Credeți că footballul britanic este încă cel mai bun?

— Da! Sunt de părere că echipa Angliei ar putea face față oricărei alte „naționale". Iar în ceeace privește forța relativă a cluburilor noastre, aș vrea să vă reamintesc că Chelsea a susținut vara trecută 6 matchuri în Elveția, câștigându-le pe toate. (Iată și rezultatele: Young Fellows, Zurich 5—0; Servette F. C. Geneva 2—0; Young Boys Berne 7—1; La Chaux de Fonds et Etoile (combinata) 4—1; St. Gallen F. C. 5—1; Basel F. C. 3—2). Din nefericire, însă, majoritatea cluburilor noastre consideră turneele din străinătate drept o plimbare, un concediu de amuzament. Asta este explicația rezultatelor slabe obținute de formațiile noastre în turneele lor de pe continent. „Băeții" mei s'au achitat, însă, constiincios de datoria lor.

— Care este după părerea dvs. cea mai bună echipă „națională" și de club din Europa continentală?

— Trebuie să mă limitez la Europa de Vest, căci n'am avut încă prilejul să apreciem valoarea soccerului din Europa centrală post-belică. S'ar părea că Danezii sunt cei mai tari. Iar Norrkoping se impune ca cea mai bună echipă de club.

— Îi considerați pe campionii Suediei superiori lui Dinamo din Moscova?

— Nu, n'aș vrea să spun asta, căci am admirație foarte mare pentru footballul practicat de aliații noștri.

29 jucători = 3 echipe

— Câte formații și câți jucători aveți?

— Două echipe și... jumătate, căci tocmai am format a 3-a, care va susține numai jocuri amicale. In ceeace privește jucătorii, avem pentru moment 29, dar înainte de războiu aveam peste 40.

— Care echipe sunt favoritele dvs. pentru campionat și Cupă?

— Cred că Liverpool are șanse fru-

(Continuare în pag. 3-a)

ANEF VA DEVENI IN PRIMAVARA TEATRUL BATALIEI DIVIZIONARE A...

...pentrucă va fi singurul teren utilizabil și apt pentru o asemenea competițiune.

Problema terenurilor însă, se pune în mod serios și pentru lumea districtuală

Revenim asupra unei probleme acute a footballului românesc — aceia a terenurilor — pentrucă avem impresia că tot ce s'a discutat până acum va continua să rămână pe hârtie. Ori, footballul nostru și în special cel bucureștean, are nevoie de terenuri, așa cum omul are nevoie de apă și aer, și dacă nu cât mai multe, cel puțin atâtea câte are, dar reparate și făcute apte să asigure o normală desfășurare a jocului.

In mod special, pentrucă Divizia Națională este pe primul plan al preocupărilor generale, este necesar ca terenurile divizionare să fie repuse în bună stare. Dar, în general, problema se pune pentru toate terenurile, pentrucă acesta este adevărul: toate terenurile au devenit inutilizabile (excepțiile sunt foarte puține la număr pentru a le mai enumera). Cu fiecare etapă de campionat consumată, în District sau în Divizie, terenurile se uzează: câmpul de joc se strică, iar tribunele se deteriorează.

Dacă ar fi să facem un mic bilanț, am face trista constatare că în ultimii ani numărul terenurilor s'a micșorat îngrijorător și că cele încă în stare de funcționare sunt într'un așa hal încât nu mai este mult și vor fi scoase și ele din uz.

E clar, deci, că o asemenea situație nu mai poate continua și că fără terenuri nu este posibil sport.

De aceea, problema se cuvine a fi tratată cu mai multă seriozitate și rezolvată cu mai multă urgență.

In ordinea urgenței

Fără discuție că grava problemă care frământă footballul nu poate fi rezolvată imediat și total, ci în limita posibilităților și treptat-treptat. Și pentrucă organizările divizionare și internaționale pretind atenție îndreptată asupra lor, înseamnă că în primul rând trebuesc reparate sau

SIMATOC (Carmen)

refăcute terenurile divizionare.

Aici trebue să subliniem o perspectivă foarte neplăcută pentru la primăvară: la ultima consfătuire a delegaților de grupări în legătură cu starea terenurilor din București, s'a anunțat că stadionul din Giulești și terenul Venus nu vor fi utilizabile decât abia pe la sfârșitul lunei Aprilie, sau cel mai devreme până la Paște.

Ceea ce înseamnă că jocurile de Divizie Națională A și B, care vor începe la 2 Martie conform deciziei Comitetului Federal F. R. F. A. nu vor putea fi organizate decât pe stadionul A. N. E. F. altul ne mai fiind la dispoziția cluburilor bucureștene (doar terenul Unirea și S. T. B. pentru jocurile divizionare B.).

Ori, așa cum se prezintă stadionul A. N. E. F.: neîngrădit și fără putința unui control riguros exterior și interior, va fi foarte nepotrivit pentru partide divizionare A.

(Continuare în pag. 3-a)

Intre 1 și 5 Ianuarie 1947

Nissa va deveni Capitala basketului european

Am anunțat la timp că între 1 și 5 Ianuarie se va desfășura la Nisa un mare turneu internațional de basketball la care vor lua parte opt din cele mai bune formații de club din Europa.

Jocurile se vor disputa pe arena Massena care a fost special amenajată în vederea acestui important eveniment. Publicul din Nisa și de pe Coasta de Azur va putea vedea evoluând echipele: Semailles (Bruxelles), campioana Belgiei, De Erste Drlejarige, campioană a Olandei, Clubul Atletic Geneva, echipa desemnată de federația elvețiană, l'Eveil Sportif de Sainte Marie-la Guilletière din Lyon, campioană a Franței, Dolobran Athletic Club din Londra, care grupează cei mai buni jucători foști la campionatele europene, Virtus din Bologna, campioana Italiei, Sparta din Praga, învingătoarea faimoșilor Sokoli din Brno și A. S. Monaco, reprezentativa Principatului și a culorilor locale totodată.

Din cele cinci zile ale turneului, primele trei sunt rezervate eliminatoriilor, a patra zi semi-finalelor, iar ultima zi, finalei.

Cele opt echipe fiind împărțite în două serii, publicul va putea să le vadă pe toate într'o singură zi.

ECHIPE VIENEZE în Ungaria

In aceste zile, când footballul și-a încetat la noi activitatea, peste graniță este o activitate febrilă.

Bunăoară la Budapesta, a jucat Wacker din Viena care a făcut 2-2 cu Ferencvaros. Interesant este amănuntul că la Wacker a jucat Zischek, vestita aripă a Wunderteamului austriac. Zischek are 40 ani și activează ca half dreapta, dovedind o formă foarte bună.

Admira (Viena) a jucat de Crăciun la Pecs și a terminat 4-4. după ce a condus cu 3-0.

Matchul Popa-Brătescu a fost contramandat, primul fiind suferind

—Programul principal al galei dela 6 Ianuarie—

Suferind de fururuloză, dublul campion național ION POPA a anunțat comisia de organizare din F. R. Box că nu poate face față angajamentului de a boxa cu Petre Brătescu, la 6 Ianuarie 1947.

In fața acestei situații, comisia de organizare a început tratativele necesare în vederea alcătuirii unui program pentru data de 6 Ianuarie.

Până ieri după amiază, erau perfectate principalul următoarele matchuri :

Gheorghe Florea — Constantin Tudose (6 reprize a 3minute), *Ștefan Stănescu — Ion Sfetcu* (8 reprize a 3 minute) și *Benjamin Adania — Grigore Jelesneac* (10 reprize a 3 minute).

BRATESCU

In caz că Jelesneac nu va face deplasarea la București, el va fi înlocuit cu Marius Faleschin. Incă un match va completa acest program.

După toate probalitățile, însă Ion Popa va pierde titlul categoriei semi-mijlocie la „masa verde", deoarece termenul de disputare al matchului, care mai fusese prelungit, nu poate fi prelungit la infinit.

BOLDISZAR se află în Italia

Fostul portar al Ferarului din Cluj, Boldizar, a trecut în Italia, unde este vizat de un mare club divizionar.

Jucătorul a cerut extrădarea Federației noastre.

UJPEST în turneu

Ujpest, leaderul campionatului ungar, este în turneu în Italia. Ziarele pestane scriu că Ujpest va juca în Suedia, cu Norkepping, înapoiat recent de la Londra și apoi, poate, va juca și în Anglia, unde are o invitație.

Numărul de Anul Nou al gazetei noastre

apare MARȚI 31 DECEMBRIE cu un bogat material selecționat din toate sporturile și într'un număr sporit de pagini

FAPTE & Comentarii

Unde dai și unde crapă!

Vă mai amintiți, desigur de vâlva stârnită în jurul plecării lui Fabian și Fekete. Cei doi Carmeniști și-au făcut bagajele peste noapte și — călare pe iluziile și promisiunile făcute — s'au îndreptat ușor și repede spre noul eldorado al footballului european Italia.

Veștile care ne-au sosit au contrazis însă, idealurile celor doui transfugi. Fabian nu a reușit să treacă de Budapesta iar Fekele vegetează în cine știe ce colț de teren al vreunei obscure și anonime echipe provinciale maghiare.

Fabian a jucat chiar două matchuri la Szeged și se pare că reflectează la florile de primăvară din România.

Câte visuri spulberate și câte realități cenușii!...

Pleacă sau nu pleacă?

Am fi putut spune, tot atât de bine — poate chiar mai bine — că nu tot ce sboară se mănâncă.

Este un vechi și sănătos proverb românesc pe care-l supunem spre rumegare simpaticilor și valorosilor noștri campioni Chiriac și Popa.

Dar nu numai lor. Tuturor compatrioților noștri care își iau atât de rapid și atât de convingător dorințele drept realități.

A fost odată vorba — și acest odată e chiar foarte recent — că cel mai târziu până la 1 Ianuarie 1947 cei doui „Ioni" vor fi poposit la Paris. S'au dat interviewuri, s'au scris articole elogioase, s'au făcut chiar anticipări în lumina cărora vedeam strălucind laurii câștigători — însfârșit s'a făcut toată anticamera cuvenită gloriei mult visate.

Dar de plecare nu se mai vorbește nimic. Și noi așteptăm, așteptăm...

Jugoslavii în serie

După frumoasa victorie asupra Parisului, după scorul record administrat sindicaliștilor fracezi, footballul jugoslav prin echipa Belgradului a cucerit o nouă și elocventă biruință asupra selecționatei Franței de Nord, a acelei selecționate care numără în rândurile ei un Da Rui, un Heisserer, un Pinot, etc. Prin valoarea învinșilor, performanța vorbește dela sine. Fără să mai repetăm o constatare veche: raportul de forțe dintre noi și jugoslavi experimentat la Tirana, succesele vecinilor noștri nu poate decât să ne bucure. Soccerul balcanic se afirmă din ce în ce mai mult în Europa și repetatele victorii obținute de acesta reflectează luminos asupra tuturor componenților săi.

Este o constatare care merită să fie subliniată și, mai ales, reținută.

Dar noi?...

Pentrucă veni vorba de afirmarea footballului jugoslav pe firmamentul european, este cazul să ne întrebăm: pe când i se va hărăzi și footballului românesc prilejuri de verificare și de confirmare.

Până la vernisajul calendarului internațional mai este încă mult.

Ar trebui ca încrucișările internaționale să înceapă un ceas mai devreme.

Se pare că, în sensul acesta, se va face ceva.

Ni se anunță un turneu al Ciocanului în Franța și o întâlnire — cu garanții mai susceptibile de realizare — între ITA și câteva echipe de mare ținută europeană.

Atât Ciocanul cât — mai ales — I.T.A. pot și trebue să ne reprezinte cu cinste și demnitate în careul de foc al unor examene severe.